

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D. ve věci

žalobce: M. C.
zastoupený advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou,
sídlem Husovo nám. 139, 584 01 Ledec nad Sázavou
proti
žalovanému Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 113853/2024 ze dne 14. 10. 2024 ve věci
dopravního přestupku,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje T.P.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou doručenou soudu dne 16. 12. 2024 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 113853/2024 ze dne 14. 10. 2024, jímž bylo odvolání žalobce zamítnuto a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy č. j. SMO/470177/24/DSČ/Hel ze dne 5. 8. 2024.
2. Žalobce byl uznán vinným z přestupku provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, tím, že jako provozovatel vozidla RZ X v rozporu s § 10 odst. 3 citovaného zákona nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť nezjištěný řidič předmětného vozidla se dopustil jednání vykazujícího znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu pro porušení § 27 odst. 1 písm. o) a § 4 písm. c) citovaného zákona (s odkazem na § 8 a přílohy č. 5 bod 2, § 9 a přílohy č. 6 vyhlášky č. 294/2015 Sb.) tím, že dne 21. 12. 2023 v době nejméně od 16:40 do 16:50 hod. na Mariánském náměstí 1041/3 v Ostravě nerespektoval svislé dopravní značení IP 12 Vyhrazené parkoviště s dodatkovou tabulkou E1 Počet 2x, E4 Délka úseku 15m, E 13 Vyhrazeno pro vozidla České pošty Po-Pá 6:30-19:30, So 10-12 h, doplněné vodorovným dopravním značením V 10e Vyhrazené parkoviště, a stál s vozidlem v působnosti tohoto dopravního značení. Žalobci byla dle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a dle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1000 Kč.
3. Žalobce v žalobě namítl, že správní orgán neučinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, jak to vyžaduje ustanovení § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 17. 2. 2025 se žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí.
4. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že dne 29. 1. 2024 byla správního orgánu prvního stupeň předána dokumentace Městské policie Ostrava s podezřením ze spáchání přestupku. Výzvou ze dne 29. 1. 2024 byl žalobce vyzván jako provozovatel vozidla k uhrazení určené částky nebo ke sdělení údajů o totožnosti řidiče vozidla. Dne 30. 1. 2024 zaslal žalobce sdělení, že vozidlo měl řídit R. J., nar. X, bytem X, a sdělil i jeho e-mailovou adresu. Uvedený řidič byl písmeností ze dne 31. 1. 2024 vyzván k podání vysvětlení a výzva mu byla zaslána do datové schránky i na e-mailovou adresu; na výzvy však nijak nereagoval. Správní orgán proto usnesením ze dne 3. 4. 2024 odložil podezření ze spáchání přestupku. Dne 4. 6. 2024 vydal správní orgán vůči žalobci příkaz, proti němuž podal žalobce včasný odpor. Ve věci bylo nařízeno dne 9. 7. 2024 ústní jednání, jehož se žalobce nezúčastnil. Dne 5. 8. 2024 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, jež byla napadena odvoláním, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Z rozhodnutí č. j. MSK 84157/2024 ze dne 30. 7. 2024 soud zjistil, že v jiné přestupkové věci žalobce týkající se nedovoleného stání na vyhrazeném parkovišti označil stjeňového řidiče R. J. jako pachatele přestupku ze dne 13. 4. 2023, kdy tento řidič na výzvy správního orgánu rovněž nereagoval.

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. Soud srozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání.
6. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
7. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.
8. Dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se provozovatel vozidla dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Dle ustanovení § 125f odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu obecní úřad obce s rozšířenou působností přestupek podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, a ne zahájil řízení o tomto přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.
9. Celý spor mezi účastníky je v projednávané věci o tom, zda prvostupňový orgán učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku. Žalobce namítal, že pokud uvedl konkrétního řidiče, který nereagoval na řádně doručenou výzvu k podání vysvětlení, měl správní orgán podání tohoto vysvětlení vynucovat a odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 260/2018-21 ze dne 13. 1. 2020, kde soud uváděl, že v tamní věc se mohl správní orgán pokusit doručit výzvu opětovně nebo dotčenou osobu předvést. Pokud správní orgán uváděl, že žalobce označil stejného řidiče ve věci sp. zn. S-SMO/697292/22/DSČ, pak toto není pravdou. Žalobce také odmítl tvrzení žalovaného, že on je znám praktikami, jejichž cílem je zprostit se odpovědnosti za přestupek a vyvtvářet pro správní orgány procesně složité situace, neboť jeho postup je naprosto souladný se zákonem. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že posouzená nezbytnosti kroků ke zjištění pachatele přestupku je třeba posuzovat individuálně. V projednávané věci byly učiněny dva pokusy o doručení (do datové schránky a na e-mailovou adresu), navíc označený řidič byl totožný, jako ve věci vedené u prvostupňového orgánu pod sp. zn. S-SMO/697292/22 DSČ (a následně u žalovaného pod sp. zn. DSH/15554/2024/Sru), kde rovněž nereagoval na výzvu. Věc je odlišná od věci projednávané pod č. j. 9 As 260/2018-21, neboť v nyní projednávané věci bylo doručováno vzdělané osobě do datové schránky i na e-mail a jednalo se o osobu, která se již jendou ukázala jako nekontaktní. Poukázal také na to, že jiná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou zdrženlivější. Pokud se týče obstrukčních praktik, tyto jsou dle žalovaného zřejmé i krajskému soudu z věcí vedených pod sp. zn. 19 A 20/2023, 18 A 20/2023, 19 A 27/2023, 59 A 3/2024 nebo 59 A 54/2024.

10. Soud se ztotožňuje s obranou žalovaného a pokládá žalobu za nedůvodnou.
11. V projednávané věci má zato, že postup prvostupňového orgánu byl s ohledem na výše popsané okolnosti správný. Pokud obviněný známý častými obsarukčními praktitkami označí jako řidiče osobu, které je doručováno dvakrát, a v nedávné minulosti jí již ve věci téhož obviněného bylo doručováno, aniž reagovala, není povinností správního orgánu činit jakékoli další kroky. Opakované doručování označenému řidiči by zjevně nevedlo k jinému výsledku, stejně jako pokus o případné předvedení z adresy ohlašovny. Pokud žalobce namítal, že stejného řidiče ve věci sp. zn. S-SMO/697292/22/DSČ neoznačil, pak soud k tomu uvádí, že žalovaný danou věc označil jak spisovou značkou prvostupňovou, tak druhostupňovou, přičemž v označení prvostupňové věci došlo k písařské chybě. Technicky tak má žalobce pravdu, avšak to nic nemění na důvodnosti argumentu žalovaného, že v jiné nedávné přestupkové věci (sp. zn. odv. DSH/15554/2024/Sru) žalobce označil totožného řidiče, který na výzvu nereagoval.
12. S ohledem na zásadu procesní ekonomie pak v podrobnostech soud odkazuje na zcela správné, náležité a vyčerpávající odůvodnění obsažené v rozhodnutích správních orgánů.
13. Na základě shora uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
14. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

V Ostravě dne 31. března 2026

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.
samosoudce